

[Forsvarsministeren.]

Jeg tror, at det ærede medlem her har udtalt sig så klart og så tydeligt, at enhver befalingsmand herefter kan forstå, hvad der må være hans pligt i forholdet til mandskabet for ikke at give kommunisterne nogen chance for de bestræbelser, som de ønsker at gennemføre.

P. N. Petersen (Røjle): Jeg har blot en enkelt bemærkning til den højtærede forsvarsminister, der ville hævde, at den kommende forsvarsordning måske vil beløbe sig til lige så meget som det, der er anvendt i den tid, vi har haft bemyndigelsesloven, og måske blive meget, meget dyrere. Hvad jeg understregede stærkt, var imidlertid netop, at jeg fandt, det ikke var rimeligt, at vi i længden skulle anvende over 300 mill. kr. om året efter bemyndigelseslove; det, der var det nødvendigeste, var, at vi fik en virkelig lovgivning, som der kunne administreres efter. I kraft af disse bemyndigelseslove har forsvarsministeren en margin, der efter min mening er altfor stor. Der skal altså skelnes skarpt mellem en virkelig lovgivning på dette område og en bemyndigelseslovgivning.

Chr. Nielsen: Jeg vil gerne gøre ministeren opmærksom på, at der er en himmelvid forskel mellem regeringens militærpolitik, som jeg har omtalt, og det, jeg forstår ved et dansk forsvar. Deri består nemlig hele uenigheden mellem regeringens og mit partis opfattelse af tingene. Den måde, ministeren udlægger det på, svarer ganske nøje til det, jeg for et år siden påtalte, da statsministeren i journalistforbundet havde udlagt vort partis militærpolitik forkert. Jeg blev dengang afbrudt af den højtærede formand, der korrigerede nogle af de udtalelser, jeg i den anledning benyttede. Jeg vil gerne have lov til at påpege, at det samme har gentaget sig for blot nogle få dage siden. De bemærkninger, hvormed jeg dengang stemplede denne tale, står fuldstændig ved magt og burde, hvis det kunne lade sig gøre, yderligere understreges.

Når socialdemokratiet, når statsministeren, når krigsministeren vil fastslå, at kommunisternes politik er den: ikke en øre til forsvaret, så er det jo i strid med kendelserne. I vort program fra vor kongres har vi udtrykt os på den måde: ikke en øre til militarisering. Der er en afgørende forskel, fordi den militarisering, vi oplever, intet som helst har med dansk

forsvar at gøre. For få dage siden skrev „New York Times“:

„Vi er ikke elskede af dem, vi hjælper. Mange aner ikke, hvor stor del i genopbygningen amerikanske dollars har, og mange, som ved det, mistyder vore motiver... men den amerikanske politik er ikke lagt ud for at vinde taknemlighed, den er afstukket for at vinde en krig, vi ikke vil kæmpe alene“.

Forsvarsministeren (*Rasmus Hansen*):

Jeg kender noget til, at regeringen og et overvejende flertal på rigsdagen er gået ind for at gennemføre en række militære foranstaltninger, som man skønner hensigtsmæssige, men jeg kender ikke noget til, at regeringen er gået ind for en militarisering af befolkningen. Der er af regeringens medlemmer, også af mig selv, holdt en række taler, hvoraf det klart fremgår, at vi ikke går ind for nogen militarisering, og det forekommer mig, at der skal en ualmindelig dristighed af det ærede medlem til for oppe fra det høje tings talerstol at forarges over militariseringen, når han er tilhænger af de metoder, som han er. Hvis der nogetsteds i verden foregår militarisering, så er det i de lande, hvor det ærede medlems meningsfæller har regeringsmagten.

Jeg skal dernæst gøre en bemærkning til det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle). Jeg har ikke her i dag fremsat nogen bemærkning om, at den kommende forsvarsordning vil blive meget dyrere end de militærforanstaltninger, som er blevet gennemført i henhold til bemyndigelseslovene. Når det ærede medlem slår op i det stenografiske referat fra disse forhandlinger, vil han få bekræftet, at jeg har ret. Derimod har jeg fremhævet, at repræsentanter fra det radikale venstre under forhandlingerne om et skandinavisk forsvarsforbund ikke har protesteret imod Sveriges forudsætning for at deltage i et sådant forsvarsforbund, og jeg har fremhævet, at godkendte man denne forudsætning, måtte man også gå ud fra, at den ville medføre, at udgifterne til militære foranstaltninger i den kommende tid i hvert fald ikke blev lavere end de udgifter, vi har haft til militære foranstaltninger siden befrielsen 1945.

Jeg noterer med tilfredshed, at det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) ikke har benægtet dette. Jeg noterer endvidere med tilfredshed, at det ærede medlem ikke har bestridt, at skal der gennem-